

תרומה - קל"ד ע"א

הברכה, כל זמן שורצים להכניטה בלחש בסוד, כדי שלא ימצא ברגלי (*איך שמנגן*) צעריה, רמז של הצד הרע ולא יפרק עמה, ולא ימצא בבניים רמז של פסול כלל. וכן אמר יעקב לבניו, שמא חס ושלום ארע פסול (*ברועי* או) במשמעותי. אז הם אמרו, כמו שאין בלבך אלא אחד, לך וכוי, אין לנו דבקות הצד الآخر כלל. שהרי פרוש היה ממתух, ואני ביחסו לא פולק העלינו ולא אין לנו כלל דבקות הצד الآخر, שהרי בפורה מהצד الآخر (*היטרכץ*) היה הרצון והמחשבה שלנו.

בין שידע הצד الآخر, לא נרפק שם כלל, אז נכסה האשה לבעה בלחש, בסוד היחס של ששה צדדים. פחה ואמר, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שהרי היא בסוד של אחד, בעמלותיה, בלי ערבוב כלל, ולא שפותות של הצד الآخر.

ובא ראה, באותה שעה היו יעקב ובנוו בריוון עליון למטה עם השכינה. יעקב היה בסוד של ששה צדדים של העולם העלון בסוד אחד. בניו היה בריוון של ששה צדדים של העולם הפחותן. והוא רצה לגלות להם אותו קץ, כמו שברנו, שיש קץ ויש קץ, יש קץ הימין ויש קץ הימין. קץ הימין - זו מלכות הקדושה, סוד האמונה, סוד מלכות השמים. קץ הימים - זה סוד של מלכות הרשות, סוד של הצד الآخر שגURA קץ כל בשר, והרי בארנו. בין שראה שהסתלקה שכינה מפניו וכוי, הם אמרו: כמו שאין בלבך אלא אחד, שאפתה בטוד של העולם העלון והוא אחד - אף

בדקה, כל זמנה דבעאן לאעלא לה לגבי מלכा, לחודה דשמושא, אצטראיך בלחשו ברזא, בגין דלא ישתח ברגלי (בר נש גיל) צערה, רמז דסטריא ביישא, ולא יתרבק בהודה, ולא ישתקחון בבני, רמז פסול כלל. וזה כי אמר יעקב לבני, שמא חס ושלום ארע פסול (*ברועי* או) בערטס, בגין איןון אמרו, כמה דלית בלבך אלא אחד, לך וכוי לית לו דבוקו בסטריא אחרא כלל, דהא פרישא הוה מערכך, ואני ביהودא לגבי מלפה עלאה, ולית לו דבוקו כלל בסטריא אחרא, דהא בפרישו מסטריא אחרא (*נ"א חיוון ברועי*) הוה רעפה

ומחשבתא דילן.

בין DIDU דסטריא אחרא לא אהיבק תפין כלל בגין עצלה אתה, לגבי בעלה בלחשו, ברזא דיהודה דשית סטרין. פחה ואמר, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד דהא איהי ברזא דאחד, בעולימתה, בלי ערבותא כלל ולא שוטפו דסטריא אחרא.

ויהי חזי, בהיא שעטה, יעקב ובנוו הוו בדיוקנא עלאה לתהא בהדי שכינטא. יעקב הוה ברזא דשית סטרין דעלמא עלאה, ברזא חד. בניו הוו בדיוקנא דשית סטרין דעלמא תהאה. ואיהו בעא לגלאה לוון ההוא קץ, כמה דאוקימנא, דאית קץ ואית קץ, אית קץ הימין, ואית קץ הימין. קץ הימין: דא מלכות קדישא רזא דמהימנו תא רזא דמלךו דשמייא. קץ (דפ' קל"ד ע"ב) הימים: דא רזא דמלךו חייבא רזא דסטריא אחרא דאקרי קץ כל בשר. והא אוקימנא.

בין דחמא דאסטלחת שכינטא מניה וכוי. איןון אמרו כמה דלית בלבך אלא אחד, דאנת ברזא דעלמא עלאה, ואיהו אחד. אוף